

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 307: Nhị Quả Cần Một Lần Lên Cõi Trời, Một Lần Lại Cõi Người Để Đoạn Trừ [Phiền Nã], Cho Nên Gọi Là Nhất Vãng Lai. Tuy Nhiên Trong Tâm Vị Ấy, Thật Không Có Tướng Vãng Lai

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 024)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhị Quả tu nhất vãng thiên thượng, nhất lai nhân gian đoạn chi, cố xưng Nhất Vãng Lai. Nhiên kỳ tâm trung, thực vô vãng lai chi tướng.】

(Dịch nghĩa: Quả vị thứ hai [Tur Đà Hàm] cần phải một lần sinh lên cõi trời, một lần trở lại nhân gian để đoạn trừ [phiền não], cho nên gọi là Nhất Vãng Lai. Tuy nhiên trong tâm vị ấy, thật sự không có tướng vãng lai).

[Lời giảng của Lão Hòa thượng Tịnh Không]:

Vị ấy quả thực có một lần đi lại giữa cõi trời và nhân gian. Nhưng khi ở trên cõi trời, Ngài không chấp trước vào cái tướng của trời; khi đến nhân gian, Ngài cũng chẳng chấp trước vào cái tướng của người. Có chấp tướng thì mới có vãng lai (qua lại), nếu không chấp tướng thì đâu có vãng lai?

Từ đó có thể biết rằng, sự “vãng lai” là cái cảnh giới hiển hiện từ trên sự phân biệt và chấp trước mà ra. Nếu lìa xa tất cả mọi phân biệt chấp trước, thì tìm cái sự vãng lai ấy cũng hoàn toàn không thể được.

Hiểu rõ đạo lý này, người niệm Phật chúng ta cầu vãng sinh về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, nếu như có thể lìa được cả hai bên, đều không chấp trước, đều không phân biệt nữa, thì đó chính là điều mà người xưa thường nói: “*Sinh tắc quyết định sinh, khứ tắc thực bất khứ*” (Sinh thì quyết định là có sinh, nhưng đi thì thực ra là chẳng có đi). Chính là ý nghĩa này vậy. Đây là cảnh giới khá cao, người thông thường quả thật rất khó mà thấu hiểu được.

Khi tôi giảng kinh, có đôi lúc tôi dẫn chứng khoa học hiện đại để chứng minh. Các nhà khoa học hiện đại biết rằng không gian là đa chiều, chứ không

phải đơn thuần chỉ có một chiều. Giống như không gian mà loài người chúng ta đang cư trú đây, thuộc về không gian ba chiều. Einstein đã phát hiện ra còn có không gian bốn chiều, còn có không gian năm chiều, và các nhà khoa học hiện đại đã chứng thực được có đến không gian mười một chiều.

Kỳ thực mà nói, không gian là vô hạn chiều, không chỉ dừng lại ở mười một chiều đâu, mười một chiều đã là rất khó tưởng tượng rồi. Cái gọi là “Sinh tắc quyết định sinh; Khử tắc thực bất khử” (Sinh thì quyết định có sinh; đi thì thực chẳng có đi) là tại vì sao? Đó là sự chuyển biến của không gian.

Hình dáng của sự chuyển biến không gian, thực tình mà nói giống như chúng ta xem ti-vi vậy, là sự chuyển đổi các kênh truyền hình, nhưng cái chúng ta nhìn thì vẫn là cái màn hình đó. Ở kênh này chúng ta thấy Singapore, bấm một cái nút, kênh kia hiện ra nước Mỹ, nước Mỹ liền hiện tiền. Vậy nước Mỹ có đến đây không? Không có đến, tất cả đều nằm trên cùng một màn hình này mà thôi. Rất giống với ý nghĩa này.

Vãng sinh về Thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng chỉ là thay đổi kênh mà thôi, cho nên mới gọi là “thực bất khử” (thực ra chẳng có đi), chỉ là đổi kênh thôi vậy. Khi Thế giới Tây Phương Cực Lạc chân thật hiện tiền, thì thế giới Ta Bà này biến mất; thế giới Tây Phương chân thật hiện ra rồi.

Bậc Thánh nhân chứng Nhị Quả, một lần vãng lai giữa cõi trời và cõi người, thực tế mà nói chính là cảnh giới như vậy đó.